

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 19

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Gotting 7 November 1897.

46

Alle minn till minne!

Dito befaller mig
igen afton vid spjettiden. J. kunde Betty bes
mig på en timme och gladd vi oss både
över den lyckliga och gladd. Tom, som gynnigast
det. precis som en av skolans utställnings flick-
ning. Du kan också ansluta som en led
Där på bokan, vända den, vilket jag pålet
har och hoppas bringa dig både minnelse
färd och jändiska pengar, frideln!

En till besvärmodet af dit min. bef.
Till det just är det riktigt att veta dig
vann: Stockholm, fast man i själva
med. Om bekämnar en tid påbeständig beila
och justicelär organ, vilken senare Fala
sjö som erbjuda. Det är allt ruskigt och
funderas tänka sig i Fala. Det blir smidigt
skänker över landströmmen. Skiz skaka jag
från riket sig under min vana, om inte

je amant into si jui j vat per titt
Talam och tam uppr Lake jui dij antingen
jui but eller kemmen. Det gån ad nagen Dagen
- vidare jui i talas kamm, unu du vat an
kemmen. J kan pels i det gån vey.
Lad Lallo ref beträffa i a set p allt
Sinfigt at pulst jisten kemmen, Godeligist
se man dock af konstutblanen at v den
Stilen gumpst vone det vat kant man
ungift at skipe in rumen eller jui vijn
at last den, eller Betj sticket gjen vat
nig ar bok (ord) om bekvadlan samman
at och sidan viler jui kan min. Vat a jui-
ressen Charlote af en pседningen.
Du kom into trida dij med kirkets huf, kom
at dij. den briske rimlingen, kom later
den last tidens brake, se. tidens plusschwast
alla accessorenen kom kan jui min fira
jingen, Stilen a j mycket mer alderdantig
a min och vett amre a ridan. Kom
jui blits i mycket mer kom at dij och
at vat, Du kom mycket sats at vinn ut

Jeg, på hinne øjeblikke og skibe. Gåds
 alle jeg over dømt. Det er min danske over
 togter og, men om det er mig, der jeg over
 tegner. Deres korballe for og det er end
 naturligtvis lottommet personligt. Som jeg
 blev talt. I min egen bogen, i den det
 og, jeg, siten er og siten er det alene, men
 alle i arbejde migst for og jeg er, her det
 hele skab bli. Och kunne behøve jeg, min
 til sædvan med dig. Kunde jeg skibe, bogen med
 andres men det er langt migst. Så langt
 Jhus hof anbelangen, i sad skal gøres
 uprovet for vort og der jeg det ikke
 det andre er meget drøgt.

For at tale det om min affære, i alle
 jeg alle lader, om det er migst at Falbe
 Clausen spørkte mig. Jeg tyder det over i
 hederligt. Naturligtvis omte i det, eller
 jeg, men om du kunde arrangere for mig
 hos Bogesen med et udsat af min uvelen
 om det kunne ut det over og lader
 med J. A. de Perouls armen, om det migst

redligt. Men om det viden at jeg gerne vil
være en del af mig om det om jeg vil
- at lege uden tjenest for min rante.

Jeg vil sige for F. L. med jant trykts
bøger, og vil her ved den specielle mig, og
om jeg vil tale heres dntik. Anges
dntik, og vil vi kunne specus om, om vi
di helt kommer ud, ifald du vil ha
alt: recensier mig både godt og
ondt. Om afrest. Warkings erer Tonj
mig denne skuffe det elc. det nærmeste
alt gennem vakturistene i Thordetshøj
eller prækte du vil, at jeg skal skrive dig
etter urval og gennem det mindre godspændt
det vilst blev for senere tiden. -

Jeg trykter - og det trykter Præg med jant
at du giver her vil som vilst ugg.
Bemærk. Om viden omst ha vilst - det
om lidt dig og stilig for viden. Det
mange skule kændt mig - at du
gjænt tale om boken. eller viden
gør godt, i viden om viden. Det

